

Prywatne zbiory
Lecha Bursy
Nr _____

**TOWARZYSTWA
MUZYCZNEGO**

we Lwowie

Za rok 1862

**Lwow
nakładem Towarzystwa.**

Fia
wid.
Wian

ALBION

TOBACCO

W. L. ROWE

1862

ALBION

30524 S

3

MAZUR

*przez***KAROLA LIPIŃSKIEGO**

(Dzieło posmiertne, przez syna s.p. Autora, Włd D^{ca} Gustawa Lipińskiego,
do Album Galic. Towarz. muz. łaskawie udzielone.)

*Tempo giusto***PIANO.***Druck von V. Seemann in Wien.*

180/61

First system of musical notation. The key signature has five flats (B-flat, E-flat, A-flat, D-flat, G-flat). The music is in 3/4 time. The first measure is marked *p* (piano). The second measure has a repeat sign. The third measure has a fermata. The fourth measure has a fermata. The fifth measure is marked *mf* (mezzo-forte). The system ends with a double bar line.

Second system of musical notation. The key signature has five flats. The music is in 3/4 time. The first measure has a fermata. The second measure has a fermata. The third measure has a fermata. The fourth measure has a fermata. The fifth measure is marked *mf* *piu angendo* (mezzo-forte, more increasing). The system ends with a double bar line.

Third system of musical notation. The key signature has five flats. The music is in 3/4 time. The first measure has a fermata. The second measure has a fermata. The third measure has a fermata. The fourth measure is marked *f* (forte). The system ends with a double bar line.

Fourth system of musical notation. The key signature has five flats. The music is in 3/4 time. The first measure has a fermata. The second measure has a fermata. The third measure has a fermata. The fourth measure is marked *p* (piano). The system ends with a double bar line.

Fifth system of musical notation. The key signature has five flats. The music is in 3/4 time. The first measure has a fermata. The second measure has a fermata. The third measure has a fermata. The fourth measure is marked *f* (forte). The system ends with a double bar line.

First system of musical notation. The treble staff contains a melody with triplet markings (3) and the word *sempre*. The bass staff provides harmonic accompaniment.

Second system of musical notation. The treble staff begins with a *f* dynamic and includes the marking *Pomposo*. The word *rit* appears in the middle of the system. The bass staff continues the accompaniment.

Third system of musical notation. The treble staff features the marking *rit pesante* and ends with a *fff* dynamic. The bass staff continues the accompaniment.

Fourth system of musical notation. The treble staff begins with *teneramente* and a *p* dynamic. The bass staff begins with *p leggiero*. The system contains various melodic and harmonic details.

Fifth system of musical notation. The treble staff includes a triplet (3) and a wavy line with the number 8 above it. The system concludes with a *f* dynamic and a final chord. The bass staff continues the accompaniment.

Z OPERY: "ROKICZANA,"

BALLADA

o

FLORJANIE SZARYM.

Słowa J. Korzeniowskiego.

Muzyka St Moniuszki.

Moderato.

PIANO.

The piano introduction consists of four measures. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines. The tempo is marked 'Moderato'.

The first system of the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line begins with the lyrics "Po roz-pra-wie u Gtu - szy na przez za-ro-śła i ma -". The piano accompaniment features a flowing eighth-note melody in the right hand and a more rhythmic bass line in the left hand. A piano dynamic marking 'p' is present.

The second system of the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics "now-ce, Na-sza zwycięz-ka dru - ży na przy-by-ła pod sa me Płow - ce." The piano accompaniment continues with a similar melodic and harmonic structure. A piano dynamic marking 'p' is present.

Tam już Niemcy zflu - pem mno - gim nas cze - ka - li wszy - ku

p

sro - gim król nas sprawił, wzmógł się duch i za - czę - ła się go - ni - -

p

two. J by - ła to wiel - ka bi two, gdzieś my wro - ga zbi - li

pp sf cre sf - - sf - - sf -

wpuch! gdzie jak - by na - po - lu sno - - py te - ła - ły zela - zne

scen - - f - - f - - do f f

cho py. Więc gdy wszys tko się s koń-

Chór: Oj to! to! Oj to! to! Cóż da-lej? mów!

cóż da-lej? mów!

ff *diminuendo.* *fp*

czy-to i już ko-go bić nie by - to, po-le biłtwyzwiedzał krót, i gdzie tylko sły szął

pp *p*

je-ki tam nie zam knął swo-jej rę - ki i ta - godził sro-gi bół. Sie dział

pp *p*

tam po-mię - dzy in - sze - - mi, pod drze-wem na go - tej

pp *pp*

zie - mi szlachcie je den, zół - nierz sta - - ry, na -

zy - wał się Flor - jan Sza - ry, ko - pia by ław pierś mu whi - ta

i wy dar te miał Je - li - ta. Wte - dy

król zli - toś - cia rze - cze: „Co ty cier - pisz biedny

cze cze?.. A on na - to tak od po - wie:

ad libit. *p* *Tempo I.*

„Pa - nie nie żal się mej do - li! bo zły sąsiad gorzej bo - li, bo zły sąsiad gorzej

ppp

bo - li niż je - li - ta wy - ciag - nie - te, ni - żli ko - pja wbi - ta w pierś.

rallent. *a tempo.*

dol.

Po - pty - ne - ta fra krò - lo - wi, i do swo - ich wte - dy

dol.

rzekł: Dzielny to i mę-ny człek! ka-ż-cie mu ra-tu-nek dać a-by z tak mę-

ne - go ro - du *ad libit.* cześć wy - ro-sła dla na - ro - *Solo.*
con anima. Znać w tém hrò - la ser-ce, *Solo.*

f *fp*

Più mosso.

du. *p* *cre*
 znać a ow szlach cie zoł niierz sta - ry, co go
 znać! a ow szlach cie zoł niierz sta - ry, co go zwa - li

Più mosso.

ff

scen - - - *do*

zwa - li Florjan szary *ff* któ-ry tak do kró-la rzekł, któ-ry tak

Flor jansza ry *ff* który tak - do krola rzekł, który tak

któ-ry tak do kró-la rzekł, da-li-bóg! to dzielny człek, da-li-bóg to dzielny

do kró-la rzekł da-li-bóg to dzielny człek!

do kró-la rzekł da-li-bóg to dzielny człek!

cre - - - *scen*

f

ff

czałek!

da - li-bóg to dzielny człek! bo zły są-siad gorzej bo - li niż je -

da - li-bóg to dzielny człek! *f* bo zły są-siad gorzej bo - li niż je -

li - ta wy - ciąg - nie - - te, niż - li ko - pia whi - ta wpierś. Takt ów

Takt ów szlach -

ff *fp*

cie żołnierz sta - - ry co - go zwa - li Flo - rjan sza - - ry który tak

szlach cie żołnierz sta - ri, co go zwa li Florjan szary, który tak.

ff

ff

do krò - la rzekł, któ - ry tak któ - ry tak do krò - la rzekł, da li - bóg był dziel ny

do krò - la do krò - - la rzekł,

mf

człek! da-li-bóg to ma dry człek a ja

da-li-bóg to ma dry człek! da-li-bóg to ma dry człek!

wie-cej po - wiem wam że naj - medrszy to był człek, zme-go

za - lu, zmo jej do - li to naj - le - piej czu - je sam że ży - sąsiad gorzej

p

ped. *

fp rallent. *piu lento.*

ped. *

cresc. *fp* *mf*

bo-li niż je-li - ta wy - cią-gnię - te, niż-li ko - pja wbi - ta

niż je-li - ta wy - cią-gnię - te niż li ko - pja wbi - ta

Più mosso.

w pierśnò wie wam mó-wię wam, każ-dy to czu-je sam, mo wie wam mó wie

wpierś.Dobrze on mó-wi nam, każ-dy to czu-je sam, dobrze on mó-wi

wam! ka żdy to czu-je sam zły są - siad go - rzej bo - li

nam. każ-dy to czu-je sam zły są - siad go - rzej bo - li

niż - - - li ko - piawbi - ta w pierś Mó - wiewam mó - wie - wam! każ - di to czu - je

ff

niż - li ko - pianizli ko - pia whi - ta w pierś Dobrze on mó - wi nam! dobrze on mó - wi

ff

ff

ff

sam każ - dy z nas to czu - je każ - dy sam.

ff

nam każ - dy z nas to czu - je każ - dy sam.

ff

rallent.

ff

ff

Fine.

KRAKOWIAK.

Słowa Edmunda Wąsiewskiego.

Muzyka Marceliego Madejskiego.

SPIEW.

Tempo giusto.

Za-po-mnia-ne skrzypki mo-je
Ty fu-jar-ko brzmij po drze-wach,
Da-lej skrzyp-ki graj-cie hucz-nie,

FORTEPIAN.

mf

za-graj-cie od u-cha! la-sy wzgó-rza i do-li-ny za-pal-cie w nich
niech pe-ka-ja liś-cie, wte-dy wto-rem i las chó-rem za-gra u-ro-
Wis-ła dźwięk po-nie-sie, na jej brze-gach ros-ną la-sy, sło-wi-ki są

mf

mf

du-cha; du-cha w nich za-pal-cie nie-chaj brzmia na o-kół, a ty mys-li
czy-scie; u-ro-czy-ście za-gra jak-by przy nie-dzie-li, jak piosn-ka ko-
wle-sie; sło-wi-ki są wle-sie, na dziób kach za-nu-cą, j ca-łą na-

p

p

ten. a tempo.

ten.

tempo I.

mo - ja pod - la - tuj jak so - koł!, już sko - wro - nek i ja skoł - ka.
 chan - ki ser - ca roz - we - se - li! a więc - skrzyp - ki i fu - jar - ko
 tu - rę zbu - dza ro - ze - smu - ca! a gdy żni - wo już skoń - czy - my

riten.

wi - ta - ją nas wio - sną, rzuć - my żiar - no na te gle - bę,
 na oj - czy - stej grze - dzie, ra - zem gra - jcie, zgo - nie. ży - wa - wo,
 wte - dy na do - ży - nek, wszy - scy Bo - gu pios - nkę świę - ta

a kło - sy wy - ro - sną, rzuć - my żiar - no na te gle - bę,
 a mu - zy - ka bę - dzie, ra - zem graj - cie zgo - dnie, ży - wa - wo,
 zło - żym wu - po - mi - nek, wszy - scy Bo - gu pos - nkę świę - ta.

a kło - sy wy - ro - sną.
 a mu - zy - ka bę - dzie.
 zło - żym wu - po - mi - nek.

f. Ped. * *mf* *fz* *Fine.*

*Od znaku * do końca.*

Pieśni ludu polskiego.

19

ze zbioru O. Kolberga.

skryt Karol Mikulski.

Con tenerezza.

Którę - dy Ja - siu poje - dziesz? czy po za sto - dół czy przez wieś.

I.

Po za sto - do - łą po - ja - dę, do swej ko - chan - ki na ra - dę.

1. Ktore dy Jasiu pojedziesz?

Czy po za stodołę, czy przez wieś:

2. Po za stodołę pojedę

Do swej kochanki na radę.

3. A co tam będzie za rada,

Kiedy hochanka nie rada.

Aw Krako - wie na u - li - cy pi - ją pi - wo pa - cho - li - cy.

Giocoso.

II.

Pi - ją, pi - ją na - le - wa - ją

Mary - się se na - ma - wia - ją.

1. A w Krakowie na ulicy
piją piwko pacholicy.
2. Piją, piją nalewają
Marysię se namawiają.
3. Jak ci se ją namawiali
ojciec matka nie słuchali.
4. Jak się matka dowiedziała
swoim synom powiedziała.
5. „Wstawaj synu ty najstarszy
siodłaj konia co najlepszy.”
6. Wstawaj synu ty średniejszy
siodłaj konia co podlejszy.
7. Wstawaj synu ty najmłodszy
bądź starszemu do pomocy —
8. A goniał mi córkę moję
córkę moję, siostrę swoję.
9. „A jak ci ją dogonita
reczę nogi obetnijta.”
10. Dogonili ją w Krakowie
ona chodzi w złotogłowie.
11. „Kłaniam, kłaniam siostro nasza
gdzieś podziła swego Jasia?”
12. „Nie powiem wam bracia mili,
bo byście mi go zabili.”
13. „Nie bój, nie bój siostro nasza
nie spadnie włos z twego Jasia.”
14. „Chodzi sobie po ryneczku
sługa za nim po miemiecku.”
15. „Kłaniam, kłaniam szwagrze młody
napijmi się krwi jak wody.”
16. „Nie w takich ja wojnach bywał
krwi jak wodi ja nie pijał.”
17. Ciał go jeden wedle szyje:
już się szwagier krwie napije
18. Ciał go drugi wedle pasa:
przypatrz że się siostro nasza.
19. Ciał go trzeci pod kolana:
patrzaj siostro jaka rana!
20. Ciał go czwarty wedle pięty,
już ci jest Jasio zacięty.
21. „Siadaj, siadaj siostro nasza,
bo już nie masz swego Jasia.”
22. „Jakże ja siadać z wami mam
kiedy ja Jasia chować mam.”
23. „Bądź zdrową siostro nasza
i pochowaj swego Jasia.”

III.

A wygnał Ja - siu - nio koni - ka na po - traw i za - czał so - bie

dziew - czy - ne na - ma - wiać i za - czał so - bie dziewczynę na - ma - wiać.

1. A wygnał Jasienio
bonika na potraw,
ż zaczął sobie
dziewczyne namawiać.
2. J zaczął namawiać
i zaczął jej prosić,
nabierz że Marysin
srebra złota dosyć.
3. Matnli fortuna
w komorze nietknięta,
u mojej matnli
komora zamknięta.
4. J zawędrowali
Trzy mile z wieczora:
„wróć że się Mariysin
do swej matki dwora“
5. U mojej matnli
zielone podwoje
wróć wasię Jasiulu
wróć wa sie oboje.
6. J zawędrowali
na bite gościeńce
„zdejmaj Marysieńku
te złote pierścienie“
7. J zawędrowali
do zimnego zdroju
„rozbieraj się Marys
z Francuzskiego stroju“
8. J zawadził jej się
warkoczyk na kole,
wziął Jasio toporka
przeciął go na dwoje.
9. J wzięła się sama
i jęła sie koła
— „ratuj mnie Jasiulu
ty pociecho moja“
10. „Na to bym cię wrzucił
aby cię ratować“
a musiałby ci ja
dunajek zgruntować.
11. Nadobna Kasiénka
już do dna gruntuje,
niechaj że cię teraz
zdroik wyratuje.

IV.

Da jest ci tam ma - sto, co się z fas - ką trza - sto

Oj da da dy da dy da co się z fas - ką trza - sto

1. Da jest ci tam masło
Co się z faską trzasło—
Da jest ci tam sery
Dwadziescia i cztery.
2. Da jest ci tam sadło,
Co jej z pieca spadło,
Kiełbasy na kołku
J to będzie w worku.
3. Pieniądze we skrzyni
Bierz je do kieszeni.
W półskrzynku korale
J to będzie moje.
4. Siadajcie, siadajcie
Z karczmą wyjeżdżajcie,
Ja za wami jadę,
Na mnie poczekajcie.

V. Wsur-my gra-ją psy szeze-ka-ją a wyj-rzyj-cież

co tam ma-ją a wyj-rzyj-cież co tam ma-ją

1. „Wsurmy grają psy szczekają
a wyrzyjcież co tam mają.
2. A wyrzyjcież za nowy dwór
czy nie jedzie kawałir mój.“
3. „Jedzie, jedzie z cudzej strony
płasa pod nim konik wrony.“
4. J przyjechał do podwoja:
„pomaga-Bóg matko moja,
czyli żyje Kasia moja?“
5. „Wydałam ją za innego
za muzyka królewskiego.“
6. „Podaj chłopcze skrzypce moje.
pójdę jój grać na wesete,
7. Stane, ja se u podwoja
zobaczy mnie Kasia moja.“
8. Kasia Jasia zobaczyła
„cztery stoły przeskoczyła,
na piątym się ukloniła.“
9. „Kłaniam, kłaniam Jasiu pierwszy
a ty sobie szukaj inszej.
10. Szukaj sobie inszej żony
na ten obiad sporządzony.“

VI.

Wy - je - chał Ja - sien - ko

ko - ni - ka na - pa - wać,

i na - po - tkał Ka - siu - nie,

po - czął ją na - ma - wiać,

i na - po - tkał Ka - siu - nie

po - czął ją na - ma - wiać.

1. Wyjechał Jasienio
konika napawać;
i napotkał Kasinię
począł ją namawiać.

2. „Kasiu moja helis
nabierz złota dosyć,
zeby miał ten konik
co za nami nosić.”

3. „A Jasiu mój, Jasiu
nie po mojej woli,
zabrała matula
Klucze od komory.”

4. „Powiedz że Marysiu
że cię główka boli
ona ci pozwoli
kluczy od komory.”

5. Nabrała Marysia
srybra złota dosyć
aż się już i konik
nie mógł z miejsca ruszyć.

6. Matusia myślała
że Marysia spała
a curunia preczki
z Jasiem wędrowała.

